

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. március 30. napján megtartott nyilvános fellebbviteli tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A könnyű testi sértés vétsége miatt a **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. november 5. napján kihirdetett KB.II.25/2010/13. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást 1 (egy) évre **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. november 5. napján kihirdetett Kb.II.25/2010/13. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki könnyű testi sértés vétségében, ezért 2 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt fellebbezést jelentettek be bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.170/2010. számú átiratában indítványozta mellőzni az enyhítő körülmények köréből a fiatal-felnőtt kort és a büntetlen előéletet, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a tárgyaláson megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn, és elsődlegesen védence felmentésére, másodsorban az alkalmazott joghátrány enyhítésére, megrovás intézkedés alkalmazására tett indítványt. Elsődleges indítványával kapcsolatban támadta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét. Kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a sértetti előadásra alapozta. Álláspontja szerint a sértetti előadások nem következetesek és a sérülésre vonatkozó iratok is csak azt igazolják, hogy sérülés történt, de azt nem, hogy ki

okozta. Ezért az ítéleti tényállást a vádlotti előadásra kell alapozni, mert az következetes volt és azt édesanyjának tanúként tett vallomása is alátámasztotta. Kifejtette továbbá, hogy a Be. 4. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető védenecze terhére, ezért felmentését kérte. Másodlagos indítványát az enyhítő körülményekkel indokolta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője a másodfokú ügyészi átiratban írt álláspontot tartotta fenn és a bűnösségi körülmények helyesbítését követően az ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése során helyesen értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat és a bűnösséget megalapozó bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak. A védelmi oldalon csupán a vádlotti védekezés és az elfogult hozzátartozó vallomása áll. Az objektív bizonyítékok a vádlott bűnösségét támasztják alá.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során megsértette a Be. 117. § (4) bekezdésében írt rendelkezést, ugyanis az elsőfokú bírósági iratok 8. naplószáma alatt található az ügyben elsőként tartott 2010. augusztus 30-i napról készült tárgyalási jegyzőkönyv. Ebből megállapítható, hogy az eljáró bíró a vádlottal szemben törvényes kioktatási kötelezettségének eleget tett és kérdésére a vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem kíván vallomást tenni. Ennek ellenére a sértett kihallgatását követően - a kifejezett jogszabályi tilalom ellenére - az elsőfokú katonai tanács a vádlottat és a sértettet szembesítette. Megállapítható azonban, hogy csupán olyan relatív eljárási szabálysértés történt, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására illetve a bűnösség megállapítására. Természetesen a szembesítés eredménye a bizonyítékok értékelésénél nem vehető figyelembe, azonban az egyáltalán nem érinti a tényállás megalapozottságát, hiszen az elsőfokú bíróság a szembesítés eredményére ítéletében nem hivatkozott.

A másodfokú elbírálás idején hatályos Be. 291. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, ha a vádlott a tárgyaláson nem kíván vallomást tenni, a nyomozás során tett vallomását a tanács elnöke hivatalból ismerteti, illetve az ügyész a vádlott vagy a védő indítványára felolvashatja vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastathatja. Az elsőfokú eljárás idején hatályos szöveg szerint, ha a vádlott a tárgyaláson nem kíván vallomást tenni a nyomozás során tett vallomását az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetve hivatalból a tanács elnöke felolvassa, vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja.

Az előzőekben hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható az is, hogy az elsőfokú katonai tanács a vádlottnak a vallomástételt megtagadó nyilatkozatát követően semmilyen formában nem tette a bizonyítás anyagává a nyomozás során

tett gyanúsítottai vallomást, annak mind felolvasása, mind lényegi ismertetése elmaradt. Ennek ellenére az elsőfokú katonai tanács ítélete indokolásában kifejezetten hivatkozott a nyomozati iratok 11. naplószáma alatt található gyanúsítottai vallomásra. Ezen eljárási szabálysértés azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ezért az ítélőtábla katonai tanácsa a nyilvános ülésről tárgyalásra tért át, melynek során felolvasással a bizonyítás anyagává tette a nyomozati iratok 11. naplószáma alatt található gyanúsítottai jegyzőkönyvet.

Megállapítható, hogy a vádlott a nyomozás során tett vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlotti védekezéssel szemben a tényállást a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így különösen a sértetti vallomás és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, a kezelőlap, az ambuláns napló kivonata, továbbá az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. A katonai tanács meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az elsőfokú eljárás hibája a másodfokú tárgyaláson kiküszöbölésre került, illetve a vádlott és a védő sem jelöltek meg valamely konkrét megalapozatlansági okot. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, így mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. A vádlottnak és védőjének az elsőfokú ítélet felülmérlegelésére és azon keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő könnyű testi sértés vétségében állapította meg.

A védőnek a joghátrány enyhítésére irányuló indítványa a következők szerint részben alapos.

Az elsőfokú katonai tanács lényegében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből a fiatal-felnőtt kort mellőzte, mert az a vádlott esetében - életkorára figyelemmel - nem értékelhető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a cselekmény tényleges tárgyi súlyára, valamint a vádlott alanyi bűnösségének fokára figyelemmel szükségtelen vele szemben

büntetés kiszabása, elegendő egy nevelő jellegű intézkedés alkalmazása is, és ezért próbára bocsátotta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott esetében a Btk. 37. §-ában írt célok rövidebb tartamú próbaidővel is elérhetőek, ezért a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást 1 évre enyhítette. A védői indítványnak megfelelő enyhébb intézkedés, megrovás alkalmazására azonban a másodfokú katonai tanács nem látott lehetőséget.

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. március 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a bünyügyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2011. március 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő